

[Lange.]

kratisk Side altid været betragtet som en hellig Ret. Men naar man har fremsat dette Lovforslag, er det vel ogsaa, fordi det i Virkeligheden ikke er dette at hindre Arbejdsstandsninger i Almindelighed, der er Formaalet med Lovforslaget, men blot det ene: at hindre den Lockout, som ellers vilde træde i Kraft i Morgen.

Den højtærede Statsminister var forholdsvis afdæmpet i sine Udtalelser her i Dag, meget afdæmpet, naar man stiller hans Tale i Dag i Forhold til den, som den højtærede Statsminister holdt ved Forslagets Fremsættelse i det høje Folketing. Men det skyldes formodentlig, at Sikkerheden for nu at faa gennemført dette Lovforslag, faa afværget Lockouten, har beroliget den højtærede Statsministers oprevne Nerver. For den Tale, den højtærede Statsminister holdt i det andet høje Ting, var en Tale, der baade overfor Udlandet og Indlandet efter min Mening var af højst uheldig Art. Og for at brede Uroen til de videst mulige Kredse blev Talen samme Aften gentaget i Radioen. Denne Tale var i høj Grad udfordrende overfor Arbejdsgiverne. Ogsaa paa dette Punkt var den højtærede Statsminister i Dag afdæmpet, medens den ærede Ordfører for Socialdemokratiet jo var stærk i sin Kritik overfor Arbejdsgiverne; og naar han fremhævede det uforsvarlige i at kaste Landet ud i en Arbejdskonflikt, vil jeg gerne spørge det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), om ikke de samvirkende Fagforbund, hvis Lockouten var traadt i Kraft i Morgen, vilde have søgt for, at Konflikten fik et endnu større Omfang end det, Arbejdsgiverne havde ønsket at give den. Naar man angriber Arbejdsgiverne for den Holdning, de har taget i dette Spørgsmaal, gør man det, som om denne skyldes Modvillie mod Arbejderne. Men den høje Regering og den ærede Ordfører ved meget vel, at naar Arbejdsgiverne har erklæret Lockout for at faa Lønningerne ned, har man fra Arbejdsgivernes Side ment, at dette var i Samfundets Interesse. Og naar det ærede Medlem sagde, at man ikke har noget Eksempel paa, at Nedsættelse af Lønningerne har skabt forøget Beskæftigelse, saa foreligger der dog adskillige Tilfælde, hvor det havde været muligt for dansk Industrivirksomhed, f. Eks. dansk Skibsbygningsvirksomhed, at opnaa forøget Beskæftigelse, hvis Arbejderne vilde have medvirket ved at gaa med til en mindre Reduktion af de bestaaende Lønninger.

Jeg ønsker ikke, at Lønningerne skal blive lave, jeg ønsker saa høje Lønninger,

som Samfundet er i Stand til at bære, det tror jeg er i hele Samfundets Interesse. Men fra socialdemokratisk Side maa man da ogsaa have den Optattelse, at Lønningerne ikke kan være højere, end Samfundet er i Stand til at bære dem. Man har ogsaa undertiden fra socialdemokratisk Side gennemført Lønnedsættelser. Jeg erindrer Tilfælde, hvor Københavns Kommunalbestyrelse med sit store socialdemokratiske Flertal gennemførte en Lønnedsættelse, og det har dog ikke været ud fra den Betragtning, at man vilde udføre arbejderfjendtlige Handlinger. Mit Parti mener derfor, at den høje Regering hellere skulde have gjort sin Indflydelse gældende overfor Fagforeningerne og ved Gennemførelsen af Lovforanstaltninger, der tog Sigte paa ændrede Afstemningsregler indenfor disse, have skabt Grundlag for et nyt Mæglingsforslag, der kunde have sikret Arbejdsfreden.

Naar man da staar i den Situation, at dette Lovforslag bliver gennemført, til Trods for at det ikke har noget reelt Flertal for sig i dette høje Ting, er det, som vi alle ved, fordi der er truffet Aftaler mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre om en hel Række andre Lovforslag. Men det er saare mærkeligt, at Statsministeren i Gaar i det høje Folketing har nægtet at give Rigsdagen og Offentligheden nogen som helst Meddelelse om dette Forligs Indhold, til Trods for at der dog er Tale om Foranstaltninger af overordentlig gennemgribende Natur, og til Trods for at man, inden Folketingsmødet i en sen Nattetime sluttede, i Regeringspressen kunde læse Forligets forskellige Enkeltheder. Kun med Hensyn til et eneste Punkt er der i Regeringsbladene Uklarhed. Ethvert Medlem af Rigsdagen mener at vide — og mener det vist med Rette —, at der er truffet en Aftale mellem Regeringen og Regeringspartierne paa den ene Side og Venstre paa den anden Side om, at Kronen for Fremtiden skal holdes i en Sterlingkurs af 22,50. Men hverken Regeringen, Regeringspartierne eller Regeringspressen vover aabent at meddele dette, og dog kræves der her ubetinget Klarhed. Erhvervslivet, særlig Handelen, der allerede har lidt store Tab ved de Omskiftelser, der har været i Valutakurserne, skal nu udsættes for nye, store Tab, Tab, som den i mange Tilfælde overhovedet slet ikke vil være i Stand til at bære. Denne Gren af Erhvervslivet, der som andre Grene i Forvejen er stærkt svækket af Krisen, af Foranstaltninger, der er truffet af Rigsdagen, Valutaforanstaltninger, Akkordlovgivning m. m., den skal nu ved det, der er sket, udsættes for